613/01

Den 19. februar 2001 blev i sag nr. 53.570:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxx xxxxx xx xxxxx
xxxx xxxxxx

mod

Hesteforsikringen Danmark
Ringklostervej 8
8660 Skanderborg

afgivet sålydende

u d t a l e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har hesteforsikring i Hesteforsikringen Danmark, påstår selskabet pligtig at udbetale hende forsikringssummen på 14.000 kr. med tillæg af renter i medfør af forsikringsaftalelovens § 24 for hendes hest, som blev aflivet i december 1999 på grund af sygdom.

Hesteforsikringen Danmark er ikke tilsluttet Ankenævnet for Forsikring, men nævnet har i medfør af § 2, stk. 1, 2. punktum, i nævnets vedtægter besluttet at afgive udtalelse.

Forsikringen for hesten ”Amadæus”, som blev født i 1995, blev indtegnet den 11/10 1997, og forsikringssummen er i police af samme dato angivet til 14.000 kr.

Selskabet har forklaret, at kåringskommissionen den 28/2 1999 foretog dyrlægeundersøgelse i Randers med henblik på en justering af forsikringssummen. Selskabet har i skrivelse af 26/7 2000 til nævnet anført, at Amadæus ved denne lejlighed ikke opnåede kåring, hvorfor der skulle ske en nedjustering af forsikringssummen.

Dette blev - så vidt ses – ikke meddelt klageren.

Den 17/5 1999 foranledigede klageren Amadæus undersøgt af dyrlæge fra S. Dyreklinik, og af dyrlægeattesten, som klageren herefter indsendte til selskabet, fremgår: "Ejeren oplyste, at hingsten gennem de sidste 3-4 uger var blevet tiltagende halt på højre forben. Ved min undersøgelse fandt jeg hingsten stærkt halt på højre forben både i skridt og trav. Kronranden på højre forben var forsnævret i udpræget grad. Dorsalt og proximalt (forpå og lige neden for kronranden) på hoven på højre forben fandtes en nydannelse i hornvæggen ca. 3x4 cm og ca 1 cm høj. Det er min opfattelse, at de beskrevne fund er årsag til haltheden, at tilstanden er kronisk og uhelbredelig."

Selskabet afviste i første omgang at yde forsikringsdækning på grund af præmierestance og anførte i skrivelse af 21/5 1999 til klageren, at hesten var slettet af forsikringen pr. 1/3 1998. Klageren indbragte spørgsmålet om præmierestance for Ankenævnet for Forsikring, som den 1/5 2000 afsagde kendelse, hvorefter selskabet skulle anerkende, at forsikringsdækningen ikke var bortfaldet på tidspunktet for skadeanmeldelsens indgivelse. Nævnet fandt herefter, at selskabet skulle opgøre og afregne klageren den hende tilkommende erstatning med tillæg af renter efter forsikringsaftalelovens § 24.

Selskabet har tilbudt klageren en erstatning på 7.000 kr., og har i skrivelse af 26/7 2000 til nævnet bl.a. anført: "De 7.000 kr. fremkommer efter at kåringskommissionen for Avlsforeningen Den Jydske Hest, hvor undertegnede var sekretær og konsulent, den 28. februar 1999 i Randers fik forevist hingsten Amadæus. Hingsten opnåede ikke kåring p.gr.a. uregelmæssige bevægelser og for rette forlemmer. Kåringsskuets dyrlæge H.S. tilrådede kåringskommissionen ikke at kåre hingsten p.gr.a. nævnte dårlige forlemmer og bevægelse. Værdien af Amadæus skønnede jeg på dette tidspunkt til kun at være slagteprisen (ca. 3000 kr.) Bestyrelsen og generalforsamlingen bestemte imidlertid, at vi skulle tilbyde en forsikring på 7.000 kr. – altså betydelig over den dobbelte slagtepris – for at få sagen afsluttet, hvilket blev meddelt E.N. [klageren] den 15.02.2000. ... 2. Dyrlægeundersøgelsen på kåringspladsen ved H.S. den 28.02.99 og attesten fra S. Dyreklinik af 21. maj 1999 nævner ikke, at Amadæus skal aflives af hensyn til 'Lov for værn af dyr'. S. Dyreklinik nævner den kroniske ringfod, men intet om, at hingsten skal aflives på gr.a. unødig smerte. Dette understreges yderligere af, at Amadæus først sendes til slagtning i december måned 1999 ! Derfor kommer et nyt forhold vedrørende betaling af erstatning ind i billedet. Jfr. vore forsikringsbetingelser § 12 kan der udbetales

3/8 erstatning, 'hvis en forsikret hest angribes af en sådan sygdom, der vel ikke kan have døden til følge, men som efter attest fra to dyrlæger gør den uskikket til avlsdyr, kan bestyrelsen, dog med undtagelse af de i § 1 nævnte tilfælde, efter overenskomst med ejeren udbetale i erstatning for en sådan hest indtil 3/8 af forsikringssummen under forudsætning af at 'Danmark' overtager hesten, men bestyrelsen er også berettiget til at henvise en sådan sags afgørelse til generalforsamlingen.' Ved et møde med P.N. ved Landsskuet i Herning den 24.06.2000 blev bestyrelsens tilbud gentaget. Samtidig blev det påpeget, at der gik et halvt år fra dyrlægeattesten til slagtning af Amadæus – et forhold der understreger, at hingsten ikke har lidt unødigt. Det blev påpeget, at foreningen er i sin fulde ret til at afgøre erstatningens størrelse jfr. §12, der nævner 3/8 erstatning. Denne ordning passer direkte på tilfældet 'Amadæus'. Som afslutning vil Hesteforsikringen DANMARK fremhæve, at vi kun udbetaler erstatninger til de af vore medlemmer, der har betalt præmie rettidigt. Vi vedlægger vore forsikringsbetingelser, som foreningen har arbejdet efter i 130 år !"

Til det af selskabet anførte har klageren i skrivelse af 24/8 2000 til nævnet bemærket, at hesten ved hjemmekåring året før, den 20/7 1998, blev godkendt og kåret med 7 point. Klageren har endvidere anført, at hun ikke turde slagte hesten, før forsikringssagen var afklaret, men at hun ved henvendelse til Ankenævnet for Forsikring fik oplyst, at sagens behandling i nævnet kunne fortsætte, uanset at hesten blev aflivet.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "VEDTÆGTER for Hesteforsikringen 'Danmark' af 1869 (gensidig) ... § 2 Foreningens formål er, at dens medlemmer i overensstemmelse med de i forsikringsbetingelserne anførte regler gensidig erstatter hverandre det tab, der måtte opstå ved død eller som avlsdyr betragtet uhelbredelig sygdom samt ildsvåde og lynild af de i foreningen forsikrede heste. ... FORSIKRINGSBETINGELSER ... § 5. Ved forsikringssummens ansættelse skal der tages hensyn til, hvad de øvrige forsikrede heste er ansat til, og hvad den pågældende hest er værd under almindelige forhold, og ikke til, hvad den har kostet eller muligvis kan koste under heldige omstændigheder. ... § 11. Når en hest bliver syg, skal ejeren straks tilkalde en autoriseret dyrlæge og behandle hesten efter dyrlægens ordre, samt uden ophold sende anmeldelse og dyrlægeattest til formanden og nærmestboende bestyrelsesmedlem. Erklærer dyrlægen, at sygdommen er så betænkelig, at den kan have døden til følge, og der ikke kan

spores kendelig bedring i løbet af 2 dage, er ejeren forpligtet til at tilkalde en dyrlæge til og til at følge den ordre, som disse to dyrlæger er enige om at give for hestens behandling. Ved langvarige sygdomme kan bestyrelsen efter 6 ugers forløb fra sygdommens begyndelse også pålægge ejeren at tilkalde 2 dyrlæger. Kan de 2 dyrlæger ikke blive enige om behandlingen af en syg hest, underrettes formanden straks derom, og han skal da drage omsorg for, at der for foreningens regning tiltræder en tredie dyrlæge som opmand; indtil dette sker, må ejeren selv bestemme, hvilken dyrlæges ordre han bør rette sig efter ved hestens behandling. Indtræder der ikke en sådan bedring i løbet af 3 dage, at der er sandsynlighed for, at hesten kan helbredes, skal ejeren igen og senere med en mellemtid af 8 dage sende dyrlægeattest til formanden. ... § 12. Med undtagelse af de i § 1 nævnte tilfælde udreder foreningen i erstatning for en forsikret hest, som dør, 80% af forsikringssummen, der udbetales inden 2 måneder fra dødsfaldets anmeldelse til formanden, og forsikringen erholder den selvdøde hest til fri afbenyttelse. ... Angribes en forsikret hest af en sådan sygdom, der vel ikke kan have døden til følge, men som efter attest fra 2 dyrlæger gør den uskikket til avlsdyr, kan bestyrelsen, dog ligeledes med undtagelse af de i § 1 nævnte tilfælde, efter overenskomst med ejeren udbetale i erstatning for en sådan hest indtil 3/8 af forsikringssummen under forudsætning af, at 'Danmark' overtager hesten, som straks udgår af forsikringen, men bestyrelsen er også berettiget til at henvise en sådan sags afgørelse til generalforsamlingen. ... § 13. I september måned afholdes syn om omtaksation på de steder, som bestemmes af bestyrelsen, af de forsikrede heste."

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærkes, at selskabets formål er, at dens medlemmer gensidig erstatter hinanden det tab, der måtte opstå ved uhelbredelig sygdom.

Forsikringen blev indtegnet den 11/10 1997 til en forsikringssum på 14.000 kr. I juli 1998 blev hesten godkendt til fortsat forsikring. I februar 1999 opnåede hesten ikke kåring, bl.a. på grund af ”uregelmæssige bevægelser”, og i maj 1999 blev den anmeldt syg. Dyrlægen har i sin erklæring af 17/5 1999 erklæret hesten ”stærkt halt”, og nævnet må lægge til grund, at hesten allerede på tidspunktet for kåringskommissionens under-

søgelser viste begyndende tegn på sygdom. Nævnet finder, at der er tale om en takseret police på 14.000 kr., og at selskabet ikke har godtgjort, at erstatning svarende til den på policen angivne forsikringssum væsentligt vil overstige hestens værdi på skadetidspunktet.

Selskabet afviste uretmæssigt at realitetsbehandle klagerens skadeanmeldelse, og den sene aflivning, som hovedsagelig må tilskrives selskabets forhold, findes ikke at influere på erstatningsopgørelsen.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at erstatningen for Amadæus skal opgøres efter § 12, stk. 2, svarende til 3/8 af forsikringssummen på 14.000 kr. Nævnet har imidlertid bemærket sig, at selskabet har tilbudt klageren en erstatning på 7.000 kr., hvilket tilbud ikke ses at være trukket tilbage efter klagerens indbringelse af sagen for nævnet. Nævnet kan herefter ikke kan kritisere størrelsen af den tilbudte erstatning.

Marianne Højgaard Pedersen